

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SZEKCIÓ

SZEPES kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(77669/12. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2013. június 11.

A határozat végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Szepes kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:
Peer Lorenzen, *Elnök*,
Sajó András,
Nebojša Vučinić, *bírák*
és Françoise Elens-Passos, *Megbízott Szekció Hivatalvezető-helyettes*
2013. május 21-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően
az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (77669/12. sz.), melyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Szepes Róbert Péter („a kérelmező”) 2012. december 1-jén terjesztett a Bíróság elé.
2. A kérelmezőt Szabó L., Budakeszin praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) Tallódi Z. Képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.
3. 2013. január 21-én a kérelem közlésre került a Kormány felé.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1942-ben született és Budapesten él.
5. 1997. augusztus 25-én a kérelmező szomszédja pert indított a kérelmező ellen a Pesti Központi Kerületi Bíróságon, annak megállapítását kérve a bíróságtól, hogy a kérelmező telkén elbirtoklással tulajdonjogot szerzett. Az első tárgyalásra 1998. április 29-én került sor.
6. Az 1998. október 5-i tárgyaláson a kérelmező használati díj megfizetése iránti ellenkeresetet terjesztett elő. A bíróság az ingatlan-nyilvántartási térkép kijavítása iránti földhivatali eljárás lezárásáig felfüggesztette az eljárást.
7. A következő tárgyalást 2002. október 28-án tartotta a bíróság. Az azt követő, 2003. február 17-i tárgyaláson a bíróság a városi jegyző előtt zajló ugyanazon földhivatali eljárás lezárásáig – amire végül 2003. június 3-án került sor – ismételen felfüggesztette az eljárást.
8. A következő bírósági tárgyalásra 2005. szeptember 26-án került sor. A Kerületi Bíróság 2008. március 19-én hozott ítéletet. Fellebbezés nyomán az

ítéletet 2009. május 29-én hatályon kívül helyezték, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasították.

9. A megismételt eljárásban a Kerületi Bíróság 2011. december 12-én hozott ítéletet, melyben megállapította, hogy a felperes nem szerzett tulajdonjogot a telek egy részén, és a kérelmező javára használati díj fizetésére kötelezte a felperest. Fellebbezés nyomán a Fővárosi Törvényszék 2012. június 13-án hatályában fenntartotta az elsőfokú határozatot.

A JOG

10. A kérelmező azt panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével.

11. A Kormány vitatta a panaszt.

12. A figyelembe veendő időszak 1997. augusztus 27-én kezdődött és 2012. június 13-án zárult le. Ilyen módon két bírósági szinten tizennégy évig és tíz hónapig tartott, és egy – az alapul szolgáló közigazgatási jogvita lezárásáig tartó – eljárás-felfüggesztést is magában foglalt.

Az eljárás ezen hosszára figyelemmel a kérelmet elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

13. A Bíróság emlékeztet arra, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében és a Bíróság esetjogában lefektetett alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartására, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

14. A Bíróság észrevételezi, hogy a vitatott telekhatárvonalak megállapítása iránti – csaknem 7 évig tartó – közigazgatási eljárás az eljárás szerves részét képezte, ami az eljárás hosszának céljaira nem tekinthető különállónak. Nincs jele annak, hogy a kérelmező ebben a vonatkozásban eljárásjogi jogaival visszaélt volna. Ezért az ezen eljárás miatti késedelmet nem a kérelmező, hanem az állam terhére kell róni.

15. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent hivatkozott *Frydlender*).

16. A benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

17. A kérelmező továbbá panaszolta, hogy a panaszolt eljárás hossza megsértette az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikke alapján őt megillető, javai békés élvezetéhez való jogát.

18. A Bíróság megjegyzi, hogy ez a panasz a fent vizsgált panasszal kapcsolatos, ezért ezt is elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

19. A 6. cikk 1. bekezdése alapján hozott döntésére (ld. fenti 16. bekezdés) figyelemmel a Bíróság úgy véli: nem szükséges megvizsgálni, hogy az ügyben megsértették-e az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikkét (ld. *Zanghi v. Italy*, 19 February 1991, § 23, Series A no. 194-C).

20. Az Egyezmény 41. cikkére hivatkozva a kérelmező 12.500 euró nem vagyoni kártérítést követelt. A Kormány vitatta az igényt. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett, és ilyen címen 9.000 eurót ítél meg számára.

21. A kérelmező további 600.000 forintot (megközelítőleg 2.000 eurót) követelt a Bíróság előtti eljárással összefüggésben felmerült költségek és kiadások megtérítésére. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdéssel kapcsolatosan. A birtokában lévő információkra és esetjogára figyelemmel a Bíróság az összes költség tekintetében 1.000 euró megítélését tartja ésszerűnek.

22. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*, hogy az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikke alapján tett panasz vizsgálata nem szükséges;
4. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes államnak három hónapon belül az alábbi összegeket kell kifizetnie a kérelmező számára nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával:
 - (i) nem vagyoni kár tekintetében 9.000 (kilencezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét,
 - (ii) költségek és kiadások tekintetében 1.000 (egyezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejárta követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank

marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.

4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2013. június 11-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Elens-Passos
Megbízott Hivatalvezető-helyettes

Peer Lorenzen
Elnök